

کار جدید گروه شوارش با عنوان «شوار» نتیجه سالها تلاش و تحقیق در زمینه فرهنگ و هنر شفاهی مازندران است. موسیقی این اثر هر چند در مقایسه با ساختار موسیقی فولکلوریک مازندران دارای کیفیت و زیبایی نسبتاً بدیع می باشد اما به دلیل پرورش و آس و آفت آن به سبب اثرات مجموعه روابط اجتماعی، هنر و سنن بومی مازندران، اساس و ساختمان کاملاً جدیدی نگزیده است. در این اثر اشعار ترانه‌ها از قواعد گویش «تبری» پیروی می کند، با این حال درک آن حتی برای برخی از شنوندگان محلی دشوار است.

علت این دشواری در درجه اول مربوط به چگونگی انتخاب و به کارگیری مضامین است که در این اشعار بکار رفته است. چرا که محتوا و معنای آنها قراتر و عمیق تر از مضامینی است که در دوبیتی های فولکلوریک بکار گرفته می شده است. طبیعی است جهت بیان اینگونه مضامین نو، شاعر نیاز به ابزارهای متنوع تری همچون واژگان و ترکیبات جدید دارد تا بتواند بواسطه آنها نیازهای فرهنگی امروز را بیان نماید. از سوی دیگر محو و نابودی اجتناب ناپذیر گویش های بومی و رواج گسترده زبان پارسی نیز گوش شنوندگان مناطق را نسبت به بسیاری از واژگان خودی، بیگانه ساخته است. ضمن اینکه یافتن جدید کلمات و وسوس و وقت در تلفیق مضمونی شعر و موسیقی نیاز به وقت و تعمق بیشتری را می طلبد. در عین حال تعدد لهجه ها در گویش «تبری» و تجمع هنرمندان گروه شوارش از سراسر استان مازندران موجب می گردد که فهم برخی از لهجه ها از مناطق خاص برای سایر شنوندگان دشوار گردد.

امید اینکه همه صاحب نظران و علاقه مندان با ارائه نقطه نظرات و یا انتقادات خود ما را در کسب تجربه های جدیدتر یاری دهند تا بتوانیم بر کاستی ها فائق آئیم.

فرهنگخانه ساری

پدیدآورندگان :
موسیقی : احمد محسن پور
شعر : شاعر فقید امیر پازواری،
 علی اصغر مهجوریان،
 سیدعلی هاشمی چلاوی،
 جهانگیر نصری اشرفی
خوانندگان : نورالله علیزاده،
 ابوالحسن خوشرو،
 استاد حسین طیبی
تک نوازان : استاد حسین طیبی،
 نورالله علیزاده : لالهوا
نصیر شیردل : دوتار
نورالله علیزاده : غرنه، لالهوا
ولی زاغی : کمانچه
احمد محسن پور : کمانچه
بهمن شریفی : دسرکوتن (نقاره)
عارف هنری کار : دف

